FOTBAL

Realizările şi... obligaţiile dinamoviştilor piteşteni

Aşadar, Dinamo Piteşti a continuat linia ascendentă anunţată încă din campionatul trecut. Într-adevăr, dacă după cele 13 etape din toamna lui 1965 argeşenii ocupau locul VI cu 12 puncte, iată că, acum, au urcat cu o treaptă şi deţin locul V, cu 14 p. În plus, dacă anul trecut antrenorii Ştefan Vasile şi Leonte Ianovschi puteau trece la activ prezenţa a doi jucători (Dobrin şi Niculescu) în echipa naţională de tineret şi a altor doi (Olteanu şi Pop) la cea de juniori, de data aceasta dintre piteşteni 5 fotbalişti au fost selecţionaţi pentru prima reprezentativă a ţării (Dobrin, C. Radu, Naghi, Barbu şi I. Popescu, dintre care primii 4 au şi îmbrăcat tricoul echipei naţionale) şi doi — pentru „tineret" (Pop şi Olteanu), ambii însă nefolosiţi fie din cauza meciurilor susţinute în „Cupa oraşelor tîrguri", fie din cauza accidentărilor. Şi pentru că „recolta" pe 1966 a fost frumoasă, să mai adăugăm prezenţa formaţiei piteştene într-o competiţie europeană („Cupa oraşelor tîrguri"), prezenţă remarcată în mod deosebit prin eliminarea a două echipe de renume (F.C. Sevilla - Spania şi F.C. Toulouse - Franţa), participarea la „Cupa Tele-Magazine" de la Marsilia, ca şi recentul turneu victorios din Liban şi Siria.

Un salt valoric mai mult decît neaşteptat, dacă nu uităm de unde a plecat echipa, de „problemele" pe care le ridicau jucătorii cu 2—3 ani în urmă. Dar conducerea asociaţiei, precum şi antrenorii au ştiut să fie intransigenţi în măsurile luate şi „merele putrede" au fost aruncate unul după altul. Acum, se poate vorbi de Dinamo Piteşti ca despre un colectiv sudat în care conducerea, antrenorii şi jucătorii alcătuiesc o familie. Ar mai fi un secret al comportării frumoase: dintre cei 19 jucători folosiţi de Dinamo Piteşti în prima jumătate de campionat, opt (Barbu, Badea, Vulpeanu, Dobrin, Prepurgel, Zimmer, C. Radu şi Ţurcan) sînt piteşteni. Este o realizare meritorie a asociaţiei piteştene, care se înscrie pe linia indicaţiilor Plenarei Consiliului General al UCFS, din octombrie 1966, cu privire la *„creşterea sistematică a cadrelor proprii, legate de viaţa echipei, a clubului, a întreprinderii sau a oraşului respectiv"*.

Faţă de campionatul trecut, evoluţia formaţiei piteştene are cîteva similitudini, dintre care caracteristică ni se pare următoarea: startul defectuos — în turul campionatului 1965—1966 echipa nu cucerise, timp de 4 etape, nici un punct şi ocupa cu... fermitate ultimul loc! Astă-toamnă, la fel. Cu un amendament: redresarea a venit mai repede, după primele două etape în care Dinamo nu reuşise nici un rezultat favorabil şi deţinea locul XIII! De ce acest început slab şi în campionatul pe 1966-1967? Ne răspunde antrenorul Ştefan Vasile: *„În primul rînd, am abordat întrecerea cam nepregătiţi şi din punct de vedere al antrenamentelor, dar şi din punct de vedere organizatoric. Astfel, lotul n-a putut fi definitivat decît după cîteva etape (de pildă, Coman a venit din etapa a treia), ceea ce s-a repercutat asupra omogenităţii. Apoi, în perioada precompetiţională nu am avut decît un singur meci mai serios de verificare: cu Politehnica, la Bucureşti. În plus, noi stabilisem ca echipa să se afle în cea mai bună formă după etapa a şasea cînd urmau meciurile cu F.C. Sevilla, pregătirile axîndu-le pe cîştigarea acestora"*.

Calificarea în turul al doilea al „C.O.T." a avut un mare rol în creşterea valorică a formaţiei, dînd parcă aripi jucătorilor care au cîştigat şi mai multă încredere în forţele lor. Dar tocmai la timp au venit, parcă, partidele cu F.C. Toulouse (pentru a-i feri de pericolul îngîmfării). Acel 0—3, suferit în deplasare, a deschis ochii jucătorilor, care şi-au amintit că mai au destule de învăţat pentru a ajunge la treapta cea mai de sus. În returul meciului, piteştenii au reuşit acea senzaţională victorie, obţinută în ultimele secunde ale meciului: 5—1 în dauna formaţiei franceze şi calificarea în turul al treilea al competiţiei. Echipa îşi începe ascensiunea şi în clasamentul campionatului unde ocupă, etapă de etapă, următoarele locuri: 13 — 13 — 10 — 7 — 10 — 7— 5 — 8 — 6 — 8 — 7 — 5 — 5.

După cum se vede, antrenorii au ştiut să împletească în mod armonios pregătirile pentru campionat cu cele pentru competiţia „tîrgurilor". Aceste pregătiri, coroborate cu cîştigarea încrederii în forţele proprii, au dus la acel salt remarcat nu numai în activitatea echipei, ci şi în valoarea ei (pe bună dreptate se poate spune că Dinamo Piteşti este una dintre cele mai tehnice formaţii româneşti). Pentru comparaţie iată situaţia din clasament în toamna lui 1965 şi toamna lui 1966:

1965/66	locul VI	13	5	2	6	23—21	12 p
1966/67	locul V	13	7	0	6	29—19	14 p

(Atenţie, însă: din cele 14 p doar 2 au fost obţinute în deplasare!).

Adăugind şi meciurile amicale susţinute în cele două sezoane (în 1965 — deplasarea în R.D. Germană; în 1966 — partidele din „Cupa oraşelor tîrguri" şi turneul de la Marsilia), situaţia se modifică astfel:

1965	15	5	3	8	27—27
1966	19	10	1	8	32—28

Şi iată şi situaţia pe 1967 (turneul din Liban şi Siria):

1967	4	4	0	0	10—4

Din studiul acestor cifre, desigur, pot fi trase multe concluzii, dar una singură este izbitoare: numărul mare de goluri primite. *Aceasta înseamnă că apărarea continuă să fie unul din punctele deficitare ale echipei.*

Clasa jucătorilor a crescut. DOBRIN a fost desemnat, de revistele „Fotbal" şi „Magazin", cel mai bun fotbalist român al anului 1966: lui BARBU i s-au recunoscut — în sfîrşit — posibilităţile şi valoarea, el făcîndu-şi un debut excelent în echipa naţională; NAGHI, cu toate că şi-a pierdut din eficacitate (a marcat doar 6 goluri în tot turul) şi că are perioade în care „dispare" din joc, rămîne un şuter de temut; IOACHIM POPESCU, fundaş dreapta, dar cu un rol tactic care-l aduce uneori pe post de... extremă stîngă, a marcat goluri spectaculoase şi a devenit un apărător care-şi cunoaşte „meseria". Saltul cel mai spectaculos, după părerea noastră, l-a făcut tînărul CONSTANTIN RADU (20 de ani), produs al pepinierei proprii, promovat în toamna lui 1965 în prima echipă. Tinde să devină un realizator de goluri, lucru scos în evidenţă şi în recentul turneu din Orientul Mijlociu, cînd a marcat jumătate din cele zece puncte ale echipei sale.

Dar, cel care îndrumă jocul întregii formaţii, *„creierul"* ei, cel care linişteşte jocul sau, dimpotrivă, ştie să aleagă momentul cînd să se apese pe *pedală* este mijlocaşul ŢÎRCOVNICU. De multe ori neremarcat, el este totuşi cel care şi-a condus adesea echipa la victorie.

Să-i adăugăm pe cei doi portari, *Coman* şi *Urziceanu*, jucători care s-au încadrat destul de repede în echipa piteşteană, pe *Ilie Stelian, Badea, Olteanu* şi *Vulpeanu* — fundaşi, pe mijlocaşii *Prepurgel*, omul care se regăseşte în momentele hotărîtoare (vezi meciul de la Sevilla), *Pop* şi *Zimmer* ca şi pe atacanţii *C. Ionescu* (multă vreme indisponibil din cauza unei operaţii de menisc), *Ţurcan* (cu suflu pentru 120 de minute de joc), *Eftimie* (experienţa personificată). Se poate spune deci că Dinamo Piteşti este acum o echipă omogenă, cele 3 compartimente fiind de valori sensibil apropiate.

E interesant de arătat că ponderea principală la antrenamente cade — aşa cum a recomandat şi Plenara Consiliului General al UCFS din octombrie 1966 — pe individualizare: antrenorii Şt. Vasile şi L. Ianovschi sînt „la dispoziţia" elevilor lor zilnic, de dimineaţa şi pînă seara, exersînd împreună cu ei ore întregi. Cîteva exemple: Dobrin nu prea trăgea la poartă. S-a lucrat intens cu el şi, de vreun an, a ajuns să tragă prin surprindere, „din spate" cum spun antrenorii. Cu Naghi s-a exersat trasul la poartă din centrări, peste cap. S-a lucrat la număr de centrări: 60 — 100 — 120! Radu centra şi Naghi relua din foarfecă pe spate.

Nu putem însă încheia aceste rînduri fără a aminti o declaraţie a antrenorului principal, Ştefan Vasile, făcută după meciul susţinut la Damasc în compania selecţionatei Armatei siriene socotit ca cel mai bun joc reuşit de Dinamo Piteşti în ultimul turneu: *„După cum ne spuneau oficialităţile, în ultimii 15 ani nici o echipă nu a jucat atît de frumos la Damasc. Aprecierea ne-a bucurat pe toţi, dar în acelaşi timp trebuie să ne facă atenţi pentru a nu deschide porţile îngîmfării, ale autoîncrederii"*.

Într-adevăr, numai continuînd pe drumul modestiei va reuşi Dinamo Piteşti să se menţină pe linia ascendentă pe care a început să urce.

MIRCEA TUDORAN

JOI, ÎN „GIULEŞTI":

Rapid—Politehnica Bucureşti

Continuîndu-şi pregătirile, Rapid întîlneşte joi, pe stadionul din Giuleşti, de la orele 15,15, formaţia studenţească de categorie B, Politehnica Bucureşti. În deschidere, începînd de la orele 13,30: Tehnometal — D.R.T.A.

Turnee în străinătate

Steaua în R. D. Germană...

Echipa Steaua pleacă la 2 februarie într-un turneu de 3 jocuri în R. D. Germană. Cele trei partide vor avea loc în zilele de 4, 5 şi 11 februarie, în compania unor formaţii de categoria A, nedesemnate încă de forul de specialitate din R.D.G.

...Şi Jiul Petroşeni în Albania

Reprezentanta minerilor din Valea Jiului îşi începe turneul în Albania la 1 februarie. Turneul petroşenenilor durează 10 zile.

Lotul de tineret de fotbal la sosirea pe aeroportul Băneasa
Foto: N. Aurel

Lotul de tineret de fotbal s-a înapoiat în Capitală

După un turneu de 40 de zile, întreprins în Africa Centrală şi Africa de Est, lotul de tineret de fotbal a României s-a înapoiat ieri în Capitală.

În cadrul acestui turneu, tinerii fotbalişti români au susţinut 11 partide în 5 ţări africane (**Gabon, Camerun, Republica Democratică Congo, Etiopia** şi **Congo-Brazzaville**). Rezultatele meciurilor sînt cunoscute cititorilor noştri. Reamintim doar rezultatele ultimelor trei meciuri susţinute săptămîna trecută în Etiopia, unde echipa noastră de tineret a întîlnit reprezentativa naţională etiopiană: un meci l-a terminat la egalitate (1—1), unul l-a pierdut (cu 2—1) şi a cîştigat cu scorul de 2—1 în faţa reprezentativei B a Etiopiei.

ION VOICA (Politehnica Bucureşti):

„Sperăm să refacem terenul pierdut"

Întîlnire cu ION VOICA — unul dintre antrenorii echipei de fotbal POLITEHNICA BUCUREŞTI, echipă care a făcut zile grele Progresului, în primăvara anului trecut. Pornită mare favorită la începutul turului în seria I a categoriei B, după 13 etape Politehnica s-a „trezit" pe locul... 7, la trei puncte de lider — Chimia Suceava.

Bineînţeles, n-am scăpat prilejul de a face o scurtă discuţie pe marginea acestui „fenomen". Mai întîi, însă, cîteva cuvinte despre situaţia „la zi".

— *Am început antrenamentele la 6 ianuarie* — ne spune interlocutorul nostru — *şi de atunci nimeni nu-şi îngăduie o clipă de răgaz. La antrenamente participă întreg lotul. Sperăm să refacem „terenul" pierdut în toamnă.*

— Tocmai despre această toamnă a „nemulţumirilor", am vrea să discutăm ceva...

— *De acord cu discuţia şi într-o oarecare măsură, chiar cu „nemulţumirile".*

— De ce „într-o oarecare măsură"?

— *Pentru că, fenomenul este dintr-un anumit punct de vedere normal. După cum se ştie, în primăvară echipa noastră s-a „bătut" fără cruţare pentru un loc în categoria „A" şi din această luptă am ieşit cu pierderi fizice şi psihice. Nereuşita în campionatul trecut a dus la o cădere psihică a echipei, situaţie pe care — împreună cu colegul meu Ştefan Miu — am căutat s-o rezolvăm, dar asemenea „vindecări" cer timp. Apoi, s-au ivit şi alte probleme. Selecţionările lui Lucescu în lotul reprezentativ şi ale lui Ciornoavă în lotul olimpic au avut un efect... neaşteptat pentru echipă (lăsînd la o parte faptul că Lucescu a fost cu gîndul mai mult la lot decît la echipă); o serie de alţi jucători, ca de pildă, Angelescu, Rămureanu şi Păiş, sperînd şi ei selecţionarea, au început să joace pentru evidenţierea personală, în dauna intereselor colectivului. Adăugind la aceasta faptul că Halagian, coordonatorul nostru, s-a resimţit cel mai mult după solicitările din primăvară, iar Ungureanu n-a dat randamentul scontat, aveţi un tablou mai complet al celor petrecute în formaţia noastră în tur.*

— Şi atunci?

— *Aş începe cu o glumă: anul trecut, am vrut să facem spectacol şi... am ajuns în lupta pentru titlul seriei. Anul acesta, propunîndu-ne să cîştigăm seria (lăsînd calitatea pe planul al doilea) ne-am trezit pe locul 7. Deci, continuînd gluma, mai întîi ne vom reajusta obiectivul. Dar discutînd serios, toată atenţia noastră este îndreptată asupra pregătirilor, care au drept scop revenirea echipei la linia de plutire. După aceea vom vedea.*

Convorbire consemnată de P. VALENTIN

Depuneţi buletinele din vreme pentru concursul PRONOSPORT nr. 4 de duminică 29 ianuarie 1967.

Dăm mai jos programul acestui concurs: I: Bologna — Mantova, II: Cagliari — Lecco, III: Internazionale — Foggia, IV: Juventus — Atalanta, V: Spal — Torino, VI: Brescia — Roma (pronostic pauză), VII: Brescia — Roma (pronostic final), VIII: Lanerossi — Napoli (pronostic pauză), IX: Lanerossi — Napoli (pronostic final), X: Lazio — Fiorentina (pronostic pauză), XI: Lazio — Fiorentina (pronostic final), XII: Venezia — Milan (pronostic pauză), XIII: Venezia — Milan (pronostic final).

● Tragerea Pronoexpres de astăzi miercuri 25 ianuarie 1967 va avea loc la Bucureşti în sala Clubului 7 Noiembrie din Calea Dudeşti nr. 169 începînd de la orele 18.

TRAGEREA AUTOTURISMELOR LOTO din 24 ianuarie 1967

FAZA I: (bilete de 10 şi 20 lei)

Extragerea I	15	82	10
Extragerea a II-a	68	32	88
Extragerea a III-a	74	44	3
Extragerea a IV-a	27	31	49
Extragerea a V-a	53	4	64

FAZA a II-a: (bilete de 8 şi 20 lei)

Extragerea a VI-a	40	79	14
Extragerea a VII-a	56	31	62
Extragerea a VIII-a	21	88	40
Extragerea a IX-a	62	10	74

FAZA a III-a: (bilete de 4 lei)

Extragerea a X-a	25	19	80
Extragerea a XI-a	47	56	28

FAZA a IV-a: (bilete de 2 şi 20 lei)

Extragerea a XII-a	72	75	69

FOND DE PREMII: 2.503.429 lei

Rubrică redactată de Administraţia de stat Loto-Pronosport.